№ 13. Piątek 17. Stycznia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

# GAZETA LWOWSKA.

Inserya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

## Monarchya Austryacka.

### Rzecz urzędowa.

We wsi *Jaworowie* obwodzie stryjskim założono nową gr. k. szkółkę parafialną i uposażono w sposób następujący:

*a)* Gr. kat. pleban miejscowy Terencyusz Jankiewicz ustąpił na budynek szkolny plac 100 □ sążni wynoszący, a to z gruntów fundacyjnych pod nr. cons. 35, parcela łąk nr. top. 28 dawniej, 33 teraz.

*b)* Gromada wsi Jaworowa zbudowała na tym placu budynek szkolny, i zobowiązała się urządzić go na pomieszczenie szkoły i mieszkania dla nauczyciela, dostarczyć potrzebnych sprzętów szkolnych, starać się o utrzymanie budynku w dobrym stanie, i pełnić po kolei posługę przy szkole.

*c)* Na opał szkoły, c. k. ministeryum finansów rozporządzeniem z 26 września 1861 l. 49947/1852 pozwoliło pobierać corocznie 6 n. a. sągów miękkiego drzewa z lasów w dobrach kameralnych Dolina pod warunkiem, że gromada Jaworowa koszta obrobienia weźmie na siebie i drzewo do szkoły bezpłatnie przystawi.

*d)* Nauczycielowi zobowiązała się gromada płacić 60 zł. w. a. na rok w miesięcznych ratach z góry, i na jego użytek ustąpić na wieczne czasy jeden morg z pastwiska gromadzkiego pod nr. top. 151 dawniej, 166 teraz.

Ponieważ zaś każden nauczyciel tak teraz jak na przyszłość stosownie do życzenia gromady ma także pełnić służbę diaka, gromada osobne za to przeznacza mu wynagrodzenie.

Udowodnioną temi ofiarami gorliwość o rozszerzenie nauki między ludem podaje c. k. namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

---

*(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)*

Jego c. k. Apostolska Mość raczył do Jego ces. Wysokości Arcyksięcia Rainera wydać następujące pismo odręczne:

„Kochany kuzynie Arcyksiążę Rainer! Uznaję z wdzięcznością Twoje dla Mnie położone zasługi, i nadaję Waszej Miłości wielki krzyż mego orderu św. Stefana z uwolnieniem od taxy.

Wenecya, 11. stycznia 1862.

*Franciszek Józef*, m. p.“

---

## Telegramy.

**Londyn**, 13. stycznia. Depesza Seward z 27. grudnia do pana Mercier francuskiego posła w Washingtonie powiada, że doręczył notę Thouvenela prezydentowi, ale już było zapóźno, gdyż prezydent wydał już wtedy stanowczą uchwałę w sprawie angielsko-amerykańskiej; zaczem odpowiedź na notę Thouvenela jest już niepotrzebną.

**Berlin**, 14. stycznia. Wczoraj na zaproszenie Grabowa odbyła naradę partya konstytucyjna, ale programu nie postawiono żadnego.

**Berlin**, 14. stycznia. Król zagaił dziś osobiście sejm pruski. Mowa od tronu wspomina uroczystość koronacyjną i zamach badeński, ubolewa nad zgonem księcia Alberta i powiada, że sytuacya kraju jest w ogóle pomyślna. Projekta do ustaw dowiodą, że wierny zasadom moim, mam na celu uzupełnienie konstytucyi. Dalej wspomina Król załatwiony szczęśliwie spór angielsko-amerykański. Widzenie się z Cesarzem Napoleonem wzmocniło przyjaźne stosunki sąsiedztwa. Usiłowania względem stosownej rewizyi ustawy wojennej związku niemieckiego nie odniosły dotąd pożądanego skutku. Rząd stara się zawierać z państwami niemieckiemi układy względem jednostajnych instytucyi wojskowych, i poświęca nieprzerwaną staranność obronie wybrzeży niemieckich i utworzenie floty. Potrzeba powszechnej reformy ustawy związkowej znalazła także pośród rządów niemieckich rozmaite ocenienie. Prusy będą popierać takie reformy, które odpowiadając rzeczywistym stosunkom potęgi zespoła mocniej siły ludu niemieckiego i dozwolą Prusom popierać interesa ogólnej ojczyzny. Dalej ubolewa mowa od tronu, że spór konstytucyjny w Hesyi jeszcze się nie skończył. Co do sprawy holsztyńskiej powiada Król: „Mój i austryacki rząd weszły w poufne układy z rządem duńskim, by uzyskać podstawę do porozumienia w sprawie księstw. Trzymając się przytem prawa związku i traktatów internacyonalnych miło mi zapewnić, że istnieje najlepsze porozumienie między Mną, Cesarzem Austryi i wszystkimi innymi członkami związku.“

Kończy się zaś mowa od tronu temi słowy: „Rozwój naszych instytucyi musi być użytecznym sile i wielkości naszej ojczyzny, i nigdy nie mogę dopuścić, ażeby stopniowy rozwój wewnętrznego życia politycznego miał pomijać lub narażać na niebezpieczeństwo prawo korony, potęgi i wielkości Prus. Sytuacya Europy wymaga zgodnego działania ludu z emną, i ja liczę na patryotyczną pomoc jego reprezentantów.

**Berna**, 13. stycznia. Posiedzenia rad federacyjnych rozpoczęły się dzisiaj. Prezydent rady stanowej wyraził nadzieję, że spór z Francyą wkrótce pomyślnie się zakończy; a prezydent rady narodowej mówił: Ostatnie dwa lata nauczyły Szwajcaryę, że nie można liczyć bezwarunkowo ani na istniejące traktaty ani na dane słowo. Jedyną tarczą jest ufność w własną siłę i ścisłe przestrzeganie swego prawa.

**Bruxela**, 14. stycznia. *Indep. belge* donosi: „Wszelkie trudności w sprawie doliny Dappes są już załatwione. Francya i Szwajcarya postanowiły przyjąć ostatnie uchwały komisyi internacyonalnej.“

**Petersburg**, 14. stycznia. *Północna poczta*, dziennik ministra spraw wewnętrznych ogłasza dekret, którym rozwiązany został departament tutejszej rady państwa dla spraw polskich, gdyż stał się już niepotrzebnym po ustanowieniu polskiej rady stanu. Hrabia Bludow mianowany jest prezydentem rady stanu i ministrów; jenerał Murawiew minister domenów otrzymał dymisyę, a jenerał Zeleny mianowany jest pomocnikiem tego ministerstwa.

**Alexandrya**, 12. stycznia. Pożyczka z Oppenheimem została już zawarta.

---

## Przegląd polityczny.

**Lwów**, 16. stycznia. Najważniejszą z dzisiejszych wiadomości jest utworzenie izb pruskich. Król pomimo obiegających o słabości jego pogłosek zagaił sejm osobiście na dniu 14. b. m. Mowa od tronu, której treść podaje powyższy telegram, porusza wszystkie stojące dziś na porządku dziennym sprawy Niemczy, ale o żadnej z nich nie wyraża się stanowczo. Większa część jej poświęcona jest polityce zagranicznej, ale z tego wszystkiego równie mało świat się dowie, jak wiedział przedtem; dwa ustępy tylko uderzają w niej więcej od innych, mianowicie wzmianka o zjeździe w Compiegne, który miał się przyczynić do wzmocnienia przyjaźnych stosunków z Francyą, i oświadczenie, że co do sprawy szlezwickiej istnieje zupełne porozumienie między Królem pruskim, Cesarzem Austryi i wszystkimi członkami rzeszy. Najbardziej jednak mistycznym jest ustęp o reformach związkowych, ale obojętne oko dojrzy przecież za tą mglista oponą ów cel wymarzony, do którego zmierzają oddawna wszelkie miłowania rządu pruskiego. Najmniej zaś powiada mowa od tronu o własnych stosunkach domowych. Wzmianka o powiększaniu się dochodów nie jest jeszcze dowodem pomyślnego stanu finansów, a odwołanie się do jedności ludu z Królem zdradza widocznie obawę stronnictw, które podług doniesień pruskich organizują się w łonie tamtejszego sejmu.

Dzienniki też wiedeńskie rozpisują się dziś szeroko o tej mowie, a *Presse* wydała nawet wcale ostry sąd o niej. — *Gazeta wiedeńska* przyniosła dziś na czele swej urzędowej części odręczne pismo Najjaśn. Pana do Arcyksięcia Rainera, prezydenta rady stanu. Jest to wyraz uznania dla zasług dostojnego kuzyna, za które też zaszczyca Go Jego Ces. Mość orderem św. Szczepana. Od kilku dni już roznosiły dzienniki pogłoskę o projekcie utworzenia spólnego czesko-morawskiego sejmu, o czem wspomina nawet ostatni wieczorny numer gazety wiedeńskiej; a dziś spotykamy znowu w *Presse* wieść o projekcie podziału monarchyi na węgierską i niewęgierską, którym mają się zajmować osoby posiadające wpływ w wyższych sferach. Nie wiemy, ile może być prawdy w tem wszystkiem, ale wolno nam powątpiewać o tem, by podobne tajemnice stanu mogły przed czasem dostawać się z taką łatwością do szpalt dziennikarskich. W odwet wspomnąć tu musimy, że i paryski korespondent gazety pruskiej prawi coś o pomyślnym zwrocie stosunków austryackich, a mianowicie o przechylaniu się liberalnej partyi węgierskiej do porozumienia się z rządem i o pomyślnej zmianie w usposobieniu ludności weneckiej. Jakkolwiek to dla nas doniesienia miłe, są to tylko powtarzane wiadomości, które dawno znamy. — Wydział bankowy miał przedwczoraj drugie posiedzenie, na którem zajmował się wyłącznie rewizyą statutów bankowych.

Królowa Wiktorya ma najdalej za 10 dni powrócić do Windsoru, ażeby być bliżej ministrów dla naradzania się z nimi. Dzienniki angielskie uradowane tryumfem swojego rządu rozpisuja się z wielką wdzięcznością dla gabinetu i dla Kanady, która oświadczała się z największą gotowością za sprawą kraju macierzystego. Idzie jeszcze tylko o zabezpieczenie raz na zawsze praw neutral-

ności, ale ta sprawa ma być jeszcze przed wysłaniem odpowiedzi do Ameryki poddana sądowi jurystów koronnych.

Podług wiadomości otrzymanej w Frankfurcie, zamyśla Francya zaciągnąć wkrótce nową pożyczkę w sumie najmniej 500 milionów franków. Przy dzisiejszym niepomyślny stanie finansów francuskich zdaje się to być wielce podobnem do prawdy; a że skarb Francyi nieobfituje w dostatki, świadczy nałożony świeżo podatek na akcye i obligacye towarzystw zagranicznych, które bywają notowane na giełdzie paryskiej. — W dziennikach francuskich napotykamy dwie ważne wiadomości, obchodzące nas bliżej. Jedna z nich zaprzecza doniesieniom, jakoby Francya wzywała Austryę do udziału w sprawie wydalenia Króla Franciszka II. z Rzymu, a druga odnosi się do sprawy Sutoryny. Rząd rosyjski chciał skłonić Francyę do spólnego wystąpienia przeciw Austryi, ale wyjaśnienia hrabi Rechberga, udzielone księciu Grammont, miały zniweczyć ten zamiar.

Spór względem doliny Dappes skończył się wreszcie, i obie strony zdały się na ostateczną decyzyę komisyi internacyonalnej.— Szwajcarskie rady federacyjne rozpoczęły 13. b. m. swoje posiedzenia. — Odpowiedzi z Rzymu względem oddzielenia Tessynu od juryzdykcyi dyecezyi lombardzkiej nieprzyjęła Szwajcarya.

W parlamencie włoskim zaczyna przeważać coraz bardziej żywioł neapolitański i toskański nad piemonckim, i ztąd pomimo chwilowej większości izby za teraźniejszym gabinetem zapowiadają bliski upadek Ricasolemu. — Festyn strzelców narodowych rozpoczął się już w Turynie, ale Garibaldi nie przybył. — Dzienniki podają teraz szczegóły rozruchów w Castellamare, wywołanych oporem ludności przeciw rekrutacyi. Walka była zacięta, ale przy pomocy Palermitanów pokonano powstańców i przywodzcy zostali rozstrzelani.

Departament dla spraw polskich w rosyjskiej radzie państwa został rozwiązany i należące do niego sprawy oddano teraz radzie stanu Królestwa w Warszawie. Jenerał Murawiew, minister domenów, otrzymał dymisyę.

Z południowego teatru wojny utrzymała *Donau Ztg.* wiadomość, że na dniu 30. grudnia, zajęli Czernogórcy po krótkiej walce Gec, a 3. b. m. powetował Mahmud Bej tę klęskę najściem Sosiny i zabraniem licznej trzody bydła, za co poprzysięgli mu zemstę Montenegrynie.

Z Ameryki nadeszła wiadomość, że obadwaj książęta orleańscy postanowili pozostać w służbie północnych Stanów.

## Sprawy krajowe.

**Wiedeń**, 15. stycznia. (Dywidenda banku wiedeńskiego.) Gubernium banku w Wiedniu wydało pod dniem 13. stycznia 1862 następujące obwieszczenie:

Dywidenda na drugie półrocze 1861 w kwocie dwadzieścia ośm złr. w. a. może być pobierana od 14go b. m. w banku narodowym w kasie akcyi.

(Przedaż soli dla bydła.) Ministeryum finansów wydało pod dniem 4go b. m. rozporządzenie obowiązujące w całem państwie względem wyrabiania i poboru soli dla bydła. To rozporządzenie przepisuje inną niż dotychczas przymieszkę do tej soli, ażeby zrobić ją nieużyteczną dla ludzi, i oznajmia, że w miarę potrzeby będzie sól ta sprzedawana na przyszłość nietylko w przeznaczonych na to magazynach, ale także we wszystkich eraryalnych urzędach salinarnych. Cena jej w Wieliczce i Bochni ustanowiona jest tymczasowo na 1 zł. 12 c. w. a. za cetnar wiedeński, a we wschodniej Galicyi na 1 zł. 36 c. w. a.

Podług najwyższego postanowienia z 5. września 1858 była cena tej soli dla Galicyi 2 zł. 25 c. w. a., zaczem nastąpiło zniżenie jej prawie o połowę.

W końcu postanawia jeszcze to rozporządzenie, że zapasy wyrobionej dawniej jeszcze z Enzianem soli bydlęcej mają być sprzedawane również po zniżonych teraz cenach, i że pobór i dalszy handel tą solą w obrębie państwa niepodlega żadnemu ograniczeniu.

(Pobyt Najjaśn. Pana w Weronie. — Przepisy względem bezpieczeństwa w Węgrzech.) *G. di Venezia* i *Giornale di Verona* podają wszelkie szczegóły z pobytu Najjaś. Pana w lombardo-weneckiem Królestwie. Z nich dowiadujemy się, że dnia 8. b. m. udzielał Jego ces. Mość w Weronie przeszło 200 osobom audyencyi, z których wiele dla tego tylko przybyło, by Najjaśniejszemu Panu złożyć hołdy przywiązania i wierności. Tego samego dnia zwiedzał Jego ces. Mość wszystkie zakłady dobroczynne, a w przejeździe przez miasto witany wszędzie życzliwemi okrzykami ludności kazał kilkakrotnie stawać woźnicy, by odbierać prośby od petentów.

— Kr. Namiestnik Węgier wydał do wszystkich przełożonych komitatowych i do burmistrzów miast Budy i Pesztu rozporządzenie, ażeby dla wzmagających się rabunków ulicznych i tym podobnych zbrodni nakazali straży miejskiej odbywać nieustanne patrolowanie po mieście i używali jak najsurowszych środków dla przywrócenia bezpieczeństwa publicznego; a dziennik węgierski *Pesti Lapok* donosi, że także w komitacie Sumegskim ogłoszony został sąd doraźny.

— W mieście Tryeście zdarzyły się w tych czasach także tak liczne zamachy na cudzą własność, że rada miejska na wniosek pana Morpurgo zaniosła prośbę do namiestnictwa, by kazało wydalić z miasta wszystkich przybyszów i obcych, którzy niezdołają się wylegitymować ani wykazać żadnym zarobkiem.

## Hiszpania.

**Madryt**, 10. stycznia. (Protest konzula amerykańskiego.) Konzul amerykański w Kadyxie otrzymał rozkaz zaprotestować przeciw przypuszczeniu „Sumtera“ do arsenału w Caracats. Hiszpania wzięła jeńców pod swoją opiekę.

(Stosunki ze Stanami amerykańskiemi.) Według dziennika *L' Indep. belge* konflikt anglo-amerykański znajdzie teraz odgłos w Hiszpanii, a to z powodu telegramu z Londynu nadeszłego. Telegram ten twierdził, iż w razie wojny z Ameryką północną Anglia zniewoli Hiszpanię do uznania państw południowych, zrywających unię amerykańską. Wyraz ten zniewoli (exigera), oburzył dumę kastylłańską, i wszystkie dzienniki stają po stronie rządu, który wyraźną deklaracyą zastrzegł neutralność swoją w sporze amerykańskim. Przy tej sposobności przypominają sobie postępowanie p. Soulé, byłego posła Stanów zjednoczonych amerykańskich, który w czasie pobytu swego w Madrycie nadużył swej pozycyi ku zawiązaniu spisku, mającego na celu oderwanie Hawanny z pod panowania hiszpańskiego. Ten zaś p. Soulé był tylko narzędziem p. Jefferson Davis, obecnego prezydenta federacyi, unię amerykańską zrywającej. Że zaś wszystkie napady korsarskie na wyspę Kuba, organizowały się zawsze w państwach południowych unii amerykańskiej, państwa zaś północne zawsze im były obcemi, przeto opinia publiczna w Hiszpanii staje po stronie państw północnych i potępia z oburzeniem federacyę, unię zrywającą. Zdaje się, iż rzecz ta wytoczy się przed Kortezami na najbliższem ich zebraniu.

## Anglia.

**Londyn**, 12. stycznia. (Stosunki z Ameryką.) Nadesłane z państw amerykańskich okrętem „City of Washington“ depesze przejęły Anglię całą radością. Naród wysławia tęgość swego rządu, który umiał w okamgnieniu rozwinąć całą siłę lądową i morską, chwali uczciwą uprzejmość mocarstw europejskich, co swym moralnym wpływem Anglię popierali, i poświęca całą swą wdzięczność koloniom amerykańskim, że jednomyślnie i z uniesieniem przejęły się sprawą kraju macierzystego. Nim trzy dni upłynęło, stało już 40.000 Kanadów pod bronią, wszystkie stany i stronnictwa jednym duchem przejęci, oświadczyli się jednogłośnie za Anglią, i nikt bardziej nad francuskich Kanadów. Wkroczenie Amerykanów wywołaćby mogło pospolite ruszenie, tak jest Kanada daleką od ruchów, które teraz Amerykę nawidziły. Nadeszły też i pułki królewskie do Quebek, i więcej jeszcze wojska nadchodzi, bo chociaż sprawa Trentu jest zagodzona, trudno przewidzieć, co się nadal stać może, jeśli się domowa wojna między Stanami przewlecze; a że się przewlecze, to pewna, najprzód dlatego, ażeby odzyskać u ludu dawną swą popularność, i zmyć tę plamę, że rząd amerykański uległ i usłuchał wezwania Anglii, więc użyje całego sił wytężenia, ażeby na „rokoszanach“ powetować swego upokorzenia. Ale czy to tak łatwo? Wiem bardzo dobrze, mówi korespondent, że w całych południowych Stanach nie znajdzie i jednej głowy, któraby się za unią oświadczała, wszyscy tam bez wyjątku gotowi są łożyć duszę i ciało, by się wybić z pod uległości unionistów; a przeciwnie między nami, nawet i w samym Washingtonie wielu jest, co sprzyjają skonfederowanym. Przeczuwam prawie, że nim do lata przyjdzie, jeszcze unia nie jedną koncesyę, gorszą niż ową z Slidlem i Masonem, uczynić będzie musiała. Będzie się musiała zrzec panowania nad kontynentem amerykańskim i przystąpić do rozgraniczenia z konfederacyą, co tak silną i potężną dziś stanęła. Być może, że się wycofa z walki opłakanej, ale za to obciążona długami, których tamci może dźwigać nie dopomogą. Otóż to dlatego Anglia dobrze robi, że zbrojna z Kanady się przypatruje.

(Nota amerykańska na radzie ministeryalnej.) Na ostatniej radzie ministeryalnej wzięto pod rozwagę, pisze *Times*, notę dyplomatyczną, którą lord Lyons otrzymał od pana Sewarda z zawiadomieniem, że Mason i Slidell wypuszczeni zostali. Rząd angielski ma na te notę odpowiedzieć, że zadośćuczynienie przyjmuje, ze potępienie czynu kapitana Wilkesa było dla niego pożądanem, i że oczekuje, by nowe zajście z przyczyny statku „Eugenia Smith“ podobnie załatwione zostało. Co do dyskusyi nad prawem neutralności, w którą się pan Seward zapuszcza, rząd nie da odpowiedzi, póki nie będzie miał sposobności przedłożenia całej noty jurystom koronnym. Znajdują się tam ustępy, których pochwalać nie można, a rzeczą największej wagi jest wyjaśnić, żeśmy mieli słuszne powody prowadzić wojnę, aby z czasem i inne mocarstwa nie ośmieliły się chwytać nasze parowce pocztowe i do swych portów prowadzić. Po wydaniu jeńców będzie można wszystkie te ustępy rozebrać, nie wspominając o nieporozumieniu, które o mało w wojnę nas nie wplątało. Odkąd spór szczęśliwie został załatwiony, jesteśmy lepszemi przyjaciołmi jak pierwej.

(Okręta amerykańskie na wodach angielskich.) Amerykańska śrubowa korweta unii „Tuscarora“ czyha na wodach Southampton na okręt konfederacyi „Rashville“; że zaś temi dniami mają tu przybyć jeszcze dwa okręta unii, jako też konfederacyjny „Sumter“ z Kadyxu, być więc może, że na wodach angielskich przyjdzie do utarczki między statkami amerykańskiemi.

# Francya.

**Paryż**, 12. stycznia. (Ciało prawodawcze.) Według doniesienia *Gazety kolońskiej* Cesarz oświadczył się wyraźnie przeciwko rozwiązaniu obecnego ciała prawodawczego. Takowe więc przetrwa w składzie dotychczasowym posiedzenia z r. 1862 i 1863.

(Port Charleston.) *Monitor* potępia postępowanie unii amerykańskiej względem portu Charlestown, który przez zatopienie w nim 16 statków łomami granitu naładowanych na wieczne czasy zniszczony został. Nie przypuszczano nigdy w Europie, ażeby rząd unii amerykańskiej splamił się czynem, będącym nie tyle wykonaniem praw wojennych, ile raczej prostym aktem zniszczenia i zemsty. Nic nie zdoła usprawiedliwić i naprawić szkody takim wandalizmem handlowi całego świata zrządzonej.

(Fregaty pancerne.) *Gazeta kolońska* donosi, że rząd francuski dawniejsze swe postanowienie dodania flocie śródziemnej dywizyi fregat pancernych na teraz zawiesił, a to w skutek umowy z Anglią, według której mocarstwa zobowiązały się nie używać jeszcze w tym roku statków pancernych w wojennej marynarce.

(Hegemonia pruska.) Korespondent monachowski Monitora mówi ponownie o usiłowaniach Prus pozyskania hegemonii w rzeszy niemieckiej. „Państwa niemieckie średnie i mniejsze nie mogą się teraz poddawać żadnym złudzeniom co do prawdziwych zamiarów rządu pruskiego. Są one tylko powtórzeniem dawniejszych usiłowań w Erfurcie i Gotha wezwaniem klientów Prus do zrzeczenia się wszelkiej autonomii pod względem spraw dyplomatycznych i dowództwa wojskowego. Rany te w obec zamierzonej reorganizacyi armii pruskiej tak otwarcie wyjawione zwrócić na siebie muszą uwagę związku wirceburskiego. Z drugiej zaś strony przyjaciele rządzącego parlamentu frankfurckiego z władzą centralną silnych i słabych zarówno ochraniającą, a raczej silnych i słabych pod berło mniemanej demokracyi poddającą, nie po mało zostali zatrwożeni polityką Prus do opanowania wszelkiej władzy w Niemczech dążącą.“

(Książęta Orleańscy.) Gazeta kolońska donosi, że synowie księcia Orleanu, którzy z powodu grożącej wojny z Anglią wystąpili z armii amerykańskiej, wstąpili znów do szeregów wojennych pod rozkazy jenerała M'Clellan. Mówią o liście hrabiego Paryża, w którym oświadcza, iż wierny tradycyom swej familii, stanie po stronie Stanów zjednoczonych północnej Ameryki, jako za sprawę liberalną walczących.

(Wiadomości bieżące.) Według gazety powszechnej pruskiej wysadzono na ląd w porcie Saint-Naceire sześć koni przepysznych, które Królowa angielska Cesarzowi Ludwikowi Napoleonowi podarowała.

Na ostatninm posiedzeniu akademii umiejętności pan Floareno odczytał list przez ministra marynarki przesłany, w którym p. Bouget, komendant statku wojennego „Alecto“ donosi o odkryciu olbrzymiego polipa, na północ wyspy Teneriffy napotkanego. Udano się w pogoń za tym potworem i udało się wydobyć go z wody za pomocą harpun (grubych lin z ostrym żelazem na końcu). Część jednak w morzu pozostała była tak ciężka, iż potwór na dwie części się rozerwał, ta zaś część, która żywo na pokład okrętu wydobyto, ważyła przeszło 20 kilogramów.

# Holandya.

(Przesilenie ministeryalne.) Z Hagi pod d. 11. stycznia donoszą do gazety kolońskiej, że nietylko przesilenie ministeryalne z końcem r. 1861 nie ustało, ale owszem dosięgło teraz największych rozmiarów. Wszyscy członkowie gabinetu poszli za przykładem ministra spraw wewnętrznych i podali się do dymisyi.

# Szwajcarya.

(Sprawa dyecezyi tesyńskiej.) Pod dn. 9. b. m. donoszą z Berny, że rząd federacyjny uznał odpowiedź kuryi rzymskiej względem oddzielenia kantonu Tessiu od jurysdykcyi dyecezyi lombardzkich, za niepodobną do przyjęcia.

(Odpowiedź Francyi w sprawie doliny Dappes.) W ubiegłym jeszcze roku nadeszła do Berna odpowiedź rządu francuskiego na ostatnią notę rady związkowej względem naruszenia granicy Dappenthalu. W odpowiedzi tej rząd francuski utrzymuje statecznie, że granica ani razu naruszoną nie była, a że oficer żandarmeryi w towarzystwie jednego żandarma przeszedł granicę, aby od żandarma z Waadtland zasięgnąć wyjaśnienia, tego za najście granicy uważać nie można, ani też za to domagać się od Francyi zadośćuczynienia. W dalszym ciągu rząd francuski wyjaśnia, z jakiego stanowiska pod względem prawnym zapatrywał się na tę sprawę, i zapewnia, że Szwajcarya co do polityki cesarskiej może być całkiem spokojna; cesarska polityka bowiem nie jest dla Szwajcaryi nieprzyjaźną, ma owszem nadzieję, że spory, które tu i owdzie wszczęły się między Francyą a Szwajcaryą, będzie można załatwić w sposób, który uspokoi namiętności.

# Włochy.

**Turyn**, 12. stycznia. (Ministeryum.) Gazeta powszechna pruska donosi, że izba deputowanych na ostatniem posiedzeniu uchwaliła wotum zaufania dla ministeryum Ricasolego. Wotum to jednak nie ma tego znaczenia, jakie mu według krótkiego brzmienia depeszy telegraficznej przypisywano. Pokazuje się albowiem, iż większość parlamentu uchwaliła tylko przyjąć wniosek p. Minghetti, wspierania ministeryum aż do chwili przeprowadzenia spraw finansowych, do niczego więcej jednak się nie zobowiązała. Ministeryum w Turynie znajduje się więc jak dawniej w zupełnem rozprężeniu i nie masz żadnego widoku do zmiany korzystnej dla widoków Wiktora Emanuela. Ponieważ ministeryum Ricasoli-Ratazzi stało się niemożliwem, mówią więc teraz o kombinacyi, w skutek której pp. Ratazzi i Minghetti objęli by ster spraw krajowych. Minghetti utrzymał chwilowo w obec izby ministeryum Ricasolego, ztąd wnioski o wstąpieniu jego na powrót do ministeryum łącznie z Ratazzim, obecnym prezesem izby deputowanych.

(Zaburzenie w Castelamare.) Tenże sam dziennik podaje następujące szczegóły o zaburzeniach w Castelamare w Sycylii, według urzędowych doniesień piemonckich. Powodem do zaburzeń była świeżo zaprowadzona rekrutacya. Powstańcy przy okrzykach „precz z rekrutacyą“ zamordowali kapitana gwardyi narodowej i dom jego złupili, również zamordowali kupca jednego, znanego z liberalnego sposobu myślenia. Wojsko z Palermu przybyłe, wnet spokojność przywróciło. Rozstrzelano pięciu rozbójników. Mieszkańcy Castelamare przyjmować mieli wojsko okrzykami radości.

Gazeta kolońska donosi, iż książę Oskar szwedzki przybył do Turynu dnia 10. b. m.

# Niemce.

(Konwencya wojskowa z Prusami.) Układy względem konwencyi wojskowej pomiędzy Prusami a Weimarem i Altenburgiem nie zostały dotąd ukończone. Jako przyczynę tego *Voss. Ztg.* podaje, że Weimar domaga się więcej wolności w rozporządzaniu swojem wojskiem, i zastrzega sobie, że mu po pewnym przeciągu czasu wolno będzie wystąpić, Prusy zaś obstają przy warunkach z Koburg Gotha ułożonych. Mniejsze są trudności w zawarciu konwencyi z Altenburgiem i jak się zdaje konwencya ta wkrótce zawartą będzie. Wszystkie inne umowy tego rodzaju ledwo zaczęte, lub zerwane przy pierwszych rozprawach.

(Izba kasselska rozwiązana.) W Kassel druga izba została przedwcześnie rozwiązana. Rząd był tego zdania, że deputowani nie uznając konstytucyi z r. 1860 dobrowolnie swoje mandaty składają. Podanie deputowanych o przywrócenie konstytucyi z r. 1831, które prezydent Vaupel wręczył elektorowi zostało przesłane do ministeryum dla zwrócenia, ponieważ deputowani nie mają prawa brać to podanie pod obradę i wydać uchwałę względem niego.

# Grecya.

(Sąd spiskowych.) Obwinionych o zbrodnię stanu uczestników spisku majowego, posłano na rozkaz rządu do Chalkis, gdzie d. 2. stycznia mieli być stawieni przed sądem przysięgłych, lecz spiskowi zanieśli przeciw temu protest do areopagu, twierdząc, że według ustaw zbrodnia tam powinna być sądzona, gdzie została spełniona (Ateny). Niebawem ma być wyrok najwyższego trybunału do wiadomości podany.

# Turcya.

(Finanse.) *Journal de Constantinople* pisze, że niebawem będą do publicznej wiadomości podane środki, których Fuad Basza chwyci się dla poniesienia finansów. Budżet na rok 1862 63 ma być z urzędu ogłoszony. Podatek od soli i tytoniu ma być w tym budżecie podany jako źródło dochodów państwa.

(Obroty wojenne w Hercogowinie.) W Hercogowinie wstrzymano operacye wojskowe. Wojska które stały pod Piwa mają zająć bardzo dogodne i korzystne stanowiska pod Gazko, Lubinią, Stolacem i Mostarem. Zapasy są już przygotowane. Omer Basza składając wysokiej Porcie sprawozdanie, dziękuje zarazem, że rząd pomimo przykrych stosunków finansowych tak regularnie nadsyła mu pieniądze, posiłki, konie, amunicyę i prowiant, a przytem zapewnia, że dobry duch ciągle wojsko ożywia.

# Ameryka.

(Ultimatum francuskie.) Dnia 19. listopada poseł francuski w Mexyku wręczył prezydentowi rzeczypospolitej ultimatum. Jeżeli nie będzie przyjęte, miał 2. grudnia udać się do Veracruz, a ztamtąd do Europy.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Łodyński Hieronim, z Milatyna. — Pruszyński Józef, z Pomorzan. — Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Leszczyński Ad., z Jezupola. — Trzciński Tyt., z Polanki. — Waygart Wł., adw. kraj., z Przemyśla.

Hotel europejksi: Sarnecki Nap., z ros. Podola. — Janko H., z Horopczy.

Hotel angielski: Götz Jan, z Okocimia. — Ycunga Zdz., z Miękisza.

Pod koleją żelazną: Stasicki Ant., z Uścia zielonego. — Puchalski M. z Dworca.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

PP.: Karczewski St., i Straszewski Stefan, do Fragi. - Przysiecki K., do Rukomysz. — Br. Petrino Mik., do Waszkoutz. — Ociemski Fr., do Rosyi. — Grodzicki Leon, do Bzianki. — Mikuli Krz., do Zamoliniec. — Truskolawski Henr., do Jasieniowa. — Kuczyński Wład., do Ciemierzyniec. — Bogdanowicz Mich., do Kozowa. — Berezowski Henr., do Wodnik. — Maczkowski Tal., do Krakowa. — Paulucci Marquis Alex., c. r. oficer, do Paryża. — Klemkowski Narc., c. r. podpułk., do Warszawy. — Dobrowolski Doliwa Mik., c. r. porucznik, do Wiednia.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

*Dnia 15. stycznia 1862.*

| Pora | Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum. | Stopień ciepła według Reaum | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| 7. god. zrana | 325.48 | — 11.7 | 90.6 | półnoeny sł. | pochmurno |
| 2. god. po poł. | 325.19 | — 9.2 | 91.6 | „ „ | śnieg |
| 10. god. wiecz. | 325.36 | — 10.2 | 90.6 | zachodni „ | „ |

Wysokość śniegu 20 ".

## T E A T R.

*Dziś* na scenie polskiej na dochód pani Aszpergerowej po raz pierwszy: „**Dzieci Edwarda,**" trajedya w 3 aktach z francuskiego.

## Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 16. stycznia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82 95. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 20; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier — Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 762; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 181.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

**Listy zastawne.** Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

**Wexlowy.** Za 100 zł. połodniowo-niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 140.40. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

**Kurs złota.** Dukaty ces. mennicze 6.64, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 139.—.

## Kurs lwowski.

Dnia 16. stycznia

| | | gotówką zł. | gotówką c. | towarem zł. | towarem c. |
|---|---|---|---|---|---|
| Dukat holenderski | wal. austr. | 6 | 55 | 6 | 61 |
| Dukat cesarski | „ „ | 6 | 57 | 6 | 63 |
| Półimperyał zł. rosyjski | „ „ | 11 | 35 | 11 | 49 |
| Rubel srebrny rosyjski | „ „ | 2 | 17 | 2 | 19 |
| Talar pruski | „ „ | 2 | 9 | 2 | 11 |
| Polski kurant i pięciozłotówka | „ „ | — | — | — | — |
| Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. | bez kuponów | 78 | 25 | 78 | 90 |
| „ „ „ m. k. za 100 zł. | bez kuponów | 82 | 25 | 82 | 90 |
| Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika | bez kuponów | 166 | 25 | 167 | 50 |
| Galicyjskie obligacye indemnizacyjne | bez kuponów | 66 | 88 | 67 | 63 |
| 5% Pożyczka narodowa | bez kuponów | 82 | 25 | 83 | 25 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. stycznia.

### 1. Dług publiczny.

| A. Państwa. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| W austr. wal. po 5% | 63 15 | 63.25 |
| Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5% | 82 70 | 82.96 |
| Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5% | 82 70 | 82.90 |
| Z r. 1851, ser. B. po 5% | — — | —.— |
| Metaliki po 5% | 68.— | 68 15 |
| Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% | 68 25 | 68 35 |
| dtto. „ 4½% | 59.50 | 59.60 |
| dtto. „ 4% | 53.— | 53 25 |
| dtto. „ 3% | 39 | 39 50 |
| dtto. „ 2½% | 34 — | 36.— |
| dtto. „ 1% | 13 50 | 14.— |
| Przez. do wylos. z r. 1839 | 127.— | 127.50 |
| „ 1854 | 87.25 | 87.75 |
| „ 1860 | 84 75 | 85 — |
| Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł | 94 50 | 95.— |
| Renty Como po 42 lir. aus. | 16.50 | 17.— |
| Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5% | 65 — | 66 — |
| „ 4½% | 58 — | 58 50 |
| „ 4% | 51.— | 52.— |
| Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½% | 45.50 | 46.— |
| „ 3% | —.— | 46.— |
| „ 2½% | 43 50 | 44 50 |
| „ 2¼% | — — | 29.— |
| „ 2% | 34 50 | 35.— |
| „ 1¾% | —.— | 30.50 |
| dtto. z procent za granicą „ 5% | 65.— | 66 — |
| „ 4½% | 58 — | 58.50 |
| „ 4% | 51.— | 52.— |
| **B. Krajów koronnych** | | |
| Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi | 88.— | 88 50 |
| Wyż. Aust. i Salb. | 87.— | 87 50 |
| Czech | 89.25 | 89.75 |
| Morawii | 88 50 | 89.— |
| Szląska | 87.— | 87.50 |
| Styryi | 88.— | 88.50 |
| Tyrolu | 96.— | 97.— |
| Kar., Krainy. i Wyb. | 86.50 | 87.50 |
| Węgier | 68 25 | 69.— |
| Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii | 71.— | 71 50 |
| Galicyi | 67.30 | 67 50 |
| Siedmiogr. i Bukow. | 66 50 | 67.— |
| Lom. wen. poż. z r. 1850 | —.— | —.— |
| Wen. pożyczka z r. 1859 | 95 — | 95.50 |
| Dług Tyrolu po 5% | 65.— | 66.— |
| „ 4% | 51.— | 52.— |
| Dług Salcburga „ 3½% | 45 50 | 46.— |
| „ 3% | 38.— | 38.50 |
| „ 2½% | 32.— | 32.50 |
| Dług Krainy „ 2% | 25.— | 25.50 |
| „ 1¾% | 21.50 | 22.— |

### 2. Stan oblig. domestykaln.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| po 3% za 100 zł. | 16.— | 17.— |
| „ 2½% za 100 zł. | 14.— | 15.— |
| „ 2¼% za 100 zł. | 12.— | 13.— |
| „ 2% za 100 zł. | 11.— | 12.— |
| „ 1¾% za 100 zł. | 10.— | 11.— |

### 3. Akcye.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku nar. | 768 | 770 |
| Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. | 181 70 | 181.80 |
| Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 615 — | 617.— |
| Półn. kol. po 1000 zł. m. k. | 2126.— | 2128.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 281.50 | 282 50 |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. | 152.50 | 153.— |
| Połud.-półn. niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. | 124.— | 124.50 |
| Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty | 147.— | 147.— |
| Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żeł. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 160 zł. (80%) | 268 — | 269.— |
| Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%) | 166 75 | 167.— |
| Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. | 23.— | 25.— |
| dtto. II. emis. po 200 zł. m. k | 73.— | 75.— |
| Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k. | 700.— | 720.— |
| Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k. | 147.— | 149.— |
| Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. | —.— | 200.— |
| Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. | 137.— | 138.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 422 — | 424 — |
| Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k. | 202 — | 204. — |
| Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k. | 400.— | 402.— |
| Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. | 395.— | 399.— |
| Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. | —.— | 190.— |

### 4. Listy zastawne.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5% | 102 75 | 103.— |
| 10 „ 5% | 96 50 | 97 — |
| przeznacz. do los. po 5% | 89 — | 89 25 |
| Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł. | —.— | —.— |
| przez. do los. po 5% | 84.90 | 85 — |
| Gal. Tow. kred. po 4% | 78.— | 78.50 |

### 5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k. | 96 25 | 97.— |
| detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a. | 102.70 | 102.90 |
| Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. | 145.60 | 146 — |
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 96.— | 96 50 |
| Kol. Lomb. wen. po 500 fr. | 136 — | 136.50 |
| Kol. Gloggn. za 100 zł. | 80.50 | 81.50 |
| Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. | 95.75 | 96.— |
| Lloyda za 100 zł. | 87.— | 91.— |

### 6. Losy.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 124 — | 124 25 |
| Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. | 97.— | 97 [illegible] |
| Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a. | 121.— | 122 [illegible] |
| Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a. | 36.— | [illegible] |
| Esterhazego po 40 zł. m. k. | 97.— | 98 [illegible] |
| Salma „ 40 „ „ | 39.— | 39 [illegible] |
| Palfiego „ 40 „ „ | 38.— | [illegible] |
| Clarego „ 40 „ „ | 35.— | 35 [illegible] |
| St. Genois „ 40 „ „ | 37.— | 37 [illegible] |
| Windischgrätza 20 zł. „ | 20 26 | 20 [illegible] |
| Waldsteina 20 „ „ | 22 25 | 22 [illegible] |
| Keglevicha 10 „ „ | 16.— | 16 [illegible] |

### Weksle.

(Na 3 miesiące.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | —.— | — |
| Augsburg za 100 zł. w. p.-n. | 118 65 | 118 [illegible] |
| Berlin za 100 tal. | 208.— | 208 [illegible] |
| Wrocław za 100 tal. | —.— | — |
| Frankfurt za 100 zł. w. p.-n | 119 — | 119 [illegible] |
| Genua za 100 lir. piem. | —.— | 55 [illegible] |
| Hamburg za 100 M. B. | 104 60 | 104 [illegible] |
| Lipsk za 100 tal. | —.— | — |
| Liwurna za 100 lir. tosk. | —.— | — |
| Londyn za 10 ft. szt. | 140 — | 140 [illegible] |
| Lugdun za 100 fr. | —.— | — |
| Medyolan za 100 zł. w. a. | —.— | — |
| Marsylia za 100 fr. | —.— | — |
| Paryż za 100 fr. | 55 25 | 55 [illegible] |
| Praga za 100 zł. w. a. | —.— | — |
| Tryest za 100 zł. w. a. | —.— | — |
| Wenecya za 100 zł. w. a. | —.— | — |
| (31 dni po ukazaniu.) | | |
| Bukareszt za 100 piast. woł. | —.— | — |
| Konstantynopol za 100 piast. tur. | | — |

### Kurs złota.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Dukaty ces. men. | 6.62 | 6.63 |
| dtto. pełnej wagi | 6.62 | 6.63 |
| Korona | 19.25 | 19.30 |
| 20frankówka | 11.17 | 11.18 |
| Rosyjski impery. | 11.46 | 11.48 |
| Talar związkowy | 2.9 | 2.9½ |
| Srebro | 138.50 | 138.65 |
| Kurs korony w k. kasach | 13 zł. 50 | |

# KRONIKA.

**Siódma lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1862.**

Panowie: Dr. Jędrzej Orzechowicz 2 zł., Antonina Czajkowska 2 zł., Ludwik Köhler 1 zł., Jan Wilczyński 40 c., Bakowski 1 zł., Dr. Wereszczyński 1 zł., Antoni Kirschner 2 zł., Dr. Jurkowski 1 zł., Dr. Juliusz Kolischer adwokat 1 zł., Dr. med. Klemens Kolischer 1 zł., Dr. praw Józef Kolischer 1 zł, Schmidt 1 zł., Jan Szelestak 1 zł., Katarzyna Szawłowska 1 zł., Alexander Dombski 1 zł., filia banku kredytowego 5 zł., Franciszek Blank 1 zł., hr. Seweryna Badeniowa 1 zł, hr. Juliusz Komorowski 1 zł., Dr. Stanisław Pilat 1 zł., Dr. Kaczkowski 1 zł, Erazm Remer 1 zł. 50 c., M. Dubs 2 zł., Ferdynand Schie 1 zł., Skałkowski Władysław 50 c., Popkiewicz 50 c., Wgl. 30 c., B. Ludwig 50 c., Maurycy Paduch 30 c., Stanisław Lęczowski 20 c., Dr. med. Kierkorowicz 1 zł, Chitry 50 c., Milski 40 c., M. W. 30 c., J. P. 30 c., E. S. 50 c, N. G. 30 c., Breitenberger 50 c., Armatys 1 zł., Lewicka 1 zł., Maciej Hermanseder 1 zł, Kajetan Teodorowicz 1 zł., Pfau 40 c., N. N. 1 zł., Louise Pfaff 1 zł, J. Heller 2 zł., Fryderyk Schubut 2 zł, N. N. 30 c., J. Stahl 1 zł., Piotr Madejski 1 zł., Dr. Nowiński 1 zł., Dr. Marceli Madejski 1 zł., Włodzimirz Dulęba c. k. notaryusz 1 zł., Dr. Cesław Rodecki 1 zł., Leopold Rotländer 2 zł, Maria Heydel 2 zł., B. Wolisch 50 c., J. B. Goldmann 2 zł., Franciszek Postępski 2 zł., Alexander Walter 50 c., Hipolit Suberle 1 zł., Bałaban 50 c., Józef i Apolonia Nikorowiczowie 2 zł., Seweryn Skrzyszowski 1 zł., Franciszek Erlich 50 c., Dr. Wincenty Strasky c. k. prof. 1 zł., Jan Klein 1 zł., Boczkowski et Schnür 1 złr., Dr. F. Bischoff prof. uniw. 1 zł., E. Hranats c. k. inżynier 1 zł, Jan Wałęgowski 30 c., razem 74 zł.; do tej szósta lista 425 zł., suma 499 zł. 60 c.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy i cymentniczy miasta Lwowa ukarał w pierwszej połowie Stycznia 1862 w części pieniędzmi, a w części aresztem lub też konfiskatą podejrzanych artykułów:

Osób 4 za przekupstwo;
„ 6 za przekładanie drzewa po ulicach;
„ 1 za fałszowanie masła;
„ 5 za niedozwolony handel;
„ 2 za przekroczenie instrukcyi rzeznickiej.

Prócz tego rozpoznawał w całym mieście u wszystkich piekarzy pieczywo, i przekonał się, że były w ogóle dobre.

(Nieszczęsny wypadek.) W Wapowcach w obwodzie przemyskim znaleziono na dniu 2. b. m. ciało tamtejszego włościanina Wasyla St., i pokazało się, że był sam przyczyną swojej śmierci. Podrębywał drzewo tak nieostrożnie, że powaliło się na niego i zadusiło go.

(Pomiary ziemi.) Rząd pruski zaproponował rządowi angielskiemu i innym, zrobić wspólnie triangulacyę w środkowej Europie i wymierzyć łuk południka od Christianii do Palerma. Rząd angielski odrucił tę propozycyę, twierdząc, że stósowniej, aby każde państwo osobno u siebie pomiary przedsięwzięło, które następnie należałoby z pomiarami państw sąsiednich połączyć. Rząd angielski już od pół roku pracuje nad połączeniem pomiarów z pomiarami Francyi i Belgii. Ta praca jest już na ukończeniu.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

*Z c. k. galic. drukarni rządowej.*